

**Żądania**

- strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 marca 2018 r. o udzieleniu częściowego dostępu do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i art. 7 Karty praw podstawowych oraz art. 339 TFUE.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

---

**Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2018 r. – US / EBC****(Sprawa T-255/18)**

(2018/C 231/42)

*Język postępowania: francuski***Strony**

*Strona skarżąca:* US (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- a w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji o braku przekształcenia umowy skarżącego z dnia 13 czerwca 2017 r.;
  - stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 11 października 2017 r. w sprawie odmowy ponownego rozpatrzenia sprawy skarżącego przez administrację („administrative review”) z dnia 11 sierpnia 2017 r.;
  - stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 13 lutego 2018 r., doręczonej skarżącemu tego samego dnia, oddalającej zażalenie („grievance procedure”), złożone z dnia 7 grudnia 2017 r.;

- przyznanie odszkodowania za poniesione szkody;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący zarzutu niezgodności z prawem polityki przekształcenia umów, ponieważ narusza ona art. 10(c) warunków zatrudnienia personelu i art. 2.0 regulaminu pracowniczego oraz została przyjęta z naruszeniem hierarchii norm prawnych.
2. Zarzut drugi, dotyczący zarzutu niezgodności z prawem, ze względu na to, że art. 10(c) warunków zatrudnienia i art. 2.0 regulaminu pracowniczego naruszają dyrektywę 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, a także motyw 6 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC.
3. Zarzut trzeci, dotyczący zarzutu niezgodności z prawem wytycznych w sprawie Annual Salary and Bonus Review (ASBR), ponieważ naruszają one obowiązek uzasadnienia i zasadę pewności prawa.
4. Zarzut czwarty, dotyczący oczywistych błędów w ocenie oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu, po pierwsze, stopni wynagrodzenia przyznanych skarżącemu, po drugie, jego „ustawicznego rozwoju”, a po trzecie, utrzymania potrzeb firmy („business needs”) w zakresie wiedzy, umiejętności i specyficznych kompetencji skarżącego.

---

**Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2018 r. – Arezzo Indústria e Comércio/EUIPO (SCHUTZ)**

**(Sprawa T-256/18)**

(2018/C 231/43)

Język postępowania: portugalski

### Strony

Strona skarżąca: Arezzo Indústria e Comércio SA (Belo Horizonte, Brazylia) (przedstawiciele: adwokaci A. Sebastião i J. Pimenta)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

### Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SCHUTZ” – zgłoszenie nr 15 723 265

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lutego 2018 r. w sprawie R 661/2017-4

### Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.